

אושפיזין

נספח ה

מקורות ללימוד

מארכיון
החגים
הקיבוצי

1 מי ומה יכנסו לסוכה? | משה עציון

הסוכה – כדאי שתהיה גם יפה "בכלים נאים" [יש בה חפצים יפים, כלים ורהיטים שמקשטים אותה]. חשוב מאוד שהסוכה תהיה מקושטת בצמחי כותנה – פרי עמלינו, השולחן צריך להיות עמוס פרי שלנו, פרי כחול לבן הגדל בארץ – חג האסיף. אושפיזין כן אבל אושפיזין שלנו. גרעיני נוער, עולים חדשים או שכנים. התוכן בחג, פרי יצירתם של משוררינו, הופעות במקצב הארץ וסיכומים מפרי עבודתנו, ויש לברך על כך שזהו הקו המוביל בחגיגנו. והיית אך שמח.

(עלון קיבוץ נירים, 1983)

שאלות לדיון

- מה יהפוך את הסוכה ליפה לדברי הכותב?
- מה המשותף לכל המילים המודגשות (עמלינו, פרי שלנו, אושפיזין שלנו, כחול לבן וכו')? מה חשוב לכותב באופן מיוחד?
- מדוע צמח קנוי או פרי שגדל מחוץ לארץ אינם קישוטים מתאימים לסוכה שלו?
- למה חשוב לכותב שבסוכות יודגש הקשר לישראל?
- האם לדעתכם יהודים ויהודיות בתפוצות צריכים להדגיש בסוכה שלהם את הקשר לישראל או את הקשר לטבע בסביבתם הקרובה? הציעו להם כיצד לנהוג ומדוע.

אושפיזין

נספח ה

מקורות ללימוד

2 להיות אושפיזין בטבע | ע"פ אריה בן-גוריון

אחת הסיבות לשיבה בסוכה היא זיכרון יציאת בני ישראל ממצרים ושיבתם בסוכות בשהותם במדבר. הסוכה היא מבנה זמני ומעט רעוע [חלש], המסמל חופש ושחרור. היא פתוחה לרוח ולגשם, פתוחה לכל עובר אורח שזקוק למנוחה, פתוחה לסביבה ולשכנים. כל אחד יכול לבחור אם לשבת בה או לא.

הסוכה מסמלת את ההיפך מהפירמידות שבנו העבדים במצרים. בני ישראל בנו "ערי מִסְפָּנוֹת", שהן ערים חזקות ויציבות, שנועדו לעמוד באופן קבוע, לא משתנה, לנצח. ערי המסכנות תוכננו להיות ערים סגורות ומבוצרות מכל השפעה חיצונית.

(קיבוץ בית השיטה)

מארכיון
החגים
הקיבוצי

- ציירו זו ליד זו סוכה ופירמידה. נסו להדגים בציורים כמה שיותר הבדלים בין הסוכה והפירמידה (היעזרו בתיאורו של אריה בן גוריון, ובידע קודם).

נקודות למחשבה:

- מה תוסיפו לציור כדי להראות שהסוכה מסמלת חופש ושחרור?
- הפירמידות הן ההיפך מהסוכה. מה הן מסמלות? כיצד תראו זאת בציור?

משימה

--	--